

README

1/23

3	Pääkirjoitus
5	Puheenjohtajalta
6	Alumni interviews: Sean Weber
8	Kysy virkailijalta
9	Valinnoista
11	Kirja-arvostelu: Jättömaa
13	Suuri eineshodarivertailu

Toimitus

Ella-Maria Heinonsalo
Elma Nevala
Eetu Raunio
Matti Ylhäisi
Mikko Halmela
Niko Petjakko
Sami Sidoroff

Päätoimittaja
Heli Parviainen

Taitto
Heli Parviainen

Kansikuva
Sami Sidoroff

Pääkirjoitus

Monimuoto-opinnot ovat tehneet opinnoista monelle saavutettavampia. Digitaalisesti palautettavat tehtävät, vertaisarvioinnit, luentotalenteet ja etätentit on helpompi yhdistää vaikkapa toisella paikkakunnalla asusteeluun, päivätöihin tai elämään kroonisen sairauden kanssa.

Koen itsekin oppivani paremmin monimuoto-opinnoissa ja säästänhän selvää matka-aikaa, jos ei tarvitse istua päivittäin päälle tuntia bussissa. Silti joka periodin alussa päätän, että tällä kertaa menen live-luentoilta. Parin viikon kuluessa palaan aina todellisuuteen, jossa luentoja on vähän ja niillä kulutetun ajan voisi käyttää muutenkin. Kaipaankin kuitenkin sitä, kuinka aikaisempien opintojeni tiukasti aikataulutetussa putkitutkinossa kaikki kurssitoverit tulivat ainakin kasvoilta tutuiksi luentosaleissa nuhjat.

Onneksi opiskelijakollegoihin voi ainakin jollain kokoonpanolla tutustua TKO-älyn piirissä, suurkiitos siitä kaikille toiminnassa mukana oleville. Opiskelijajärjestöt ovat toki aina olleet tärkeässä roolissa opiskelijoiden sosiaalisen elämän muodostumisessa, mutta uskon niiden merkityksen kasvavan tulevaisuudessa. Opinnot siirtyvät digiin ja monet paikkaavat matalaa opintotukea käymällä yhä enemmän töissä, mutta opiskelijatovereihin voi edelleen törmätä vaikkapa lautapeli-illassa tai paukuttamassa pöytää sitsilaulujen tahtiin.

Järjestöissä tehty työ ei ole kuitenkaan ilmaista. Siihen käytetty aika on aina jostain pois, vaikka järjestötoiminta olisikin rakas harrastus. Kaikki varmasti tuntevat vähintään yhden aktiivin, jolla eivät tunnit tahdo riittää opintojen edistämiseen, vaikkei hän sitä ehkä ääneen sanoisi. Tapahtumien järjestämisen lisäksi TKO-älyssä tehdään paljon edunvalvontaa ja juoksevia asioita, joilla järjestö pidetään pyörimässä. Juuri nyt tätä työtä tehdään huolimatta opiskelijoiden mielenterveyden kriisistä, joka on varmasti madaltanut kollektiivista työkykyämme.

Siksi haluan kiittää jokaista TKO-älyn aktiivia työpanoksen suuruudesta riippumatta. Haluan myös rohkaista jokaista Tekiksen toiminnasta kiinnostunutta liittymään aktiiviksi. Paras tapa osallistua toiveidensa tapahtumaan yleensä on järjestää sellainen. Aktiivichatin linkin klikkaaminen tai edes johonkin tiimiin mukaan meneminen ei ole lupaus luovuttaa kaikkia viikonloppujaan ja yöuniaan Tekikselle, mukaan voi tulla ihan vaikka satunnaisesti kantamaan tavaroita tapahtumiin. Sekin tarkoittaa jo sitä, että joku meidän ihanista monivastaavistamme tai raskaan viran valinneista voi käyttää sen ajan johonkin muuhun.

Heli Parviainen
Päätöimittäjä

Liittymislinkki aktiivichattiin

Puheenjohtajalta

Tervehdys teille tekisläiset!

Taas on uusi vuosi ja uudet kuviot. Olemme saaneet joukkoomme mukavasti uusia aktiiveja ja moni vanhakin on tehnyt uusia aluevaltauksia ja tutustuu nyt itselleen uusiin tehtäviin.

TKO-älyn hallinnon vuosi lähti vauhdikkaasti liikkeelle, kun huomasimme, että pari marraskuussa hallitukseen valittua henkilöä katsottiinkin joulukuussa eronneeksi järjestöstä maksamattomista jäsenmaksuista johtuen ja siten myös hallituksen ulkopuolisiksi henkilöiksi. Yhden asiapitoisen ja hieman pidemmän hallituksen kokouksen sekä 11 minuutin ylimääräisen yhdistyksen kokouksen jälkeen hallituksemme kuitenkin on taas täysilukuinen sekä joulukuun viimeisessä hallituksen kokouksessa tehdyt päätökset vahvistettu. Kiitos kaikille, jotka olivat tarkkaavaisia, niille, jotka jaksoivat lukea ja tulkita sääntöjä ja lakia, sekä tietysti kokouksiin osallistuneille. Kiitos myös Pykälä ry:n oikeusavulle.

Tänä vuonna tavoitteenani on kiinnittää huomiota erityisesti aktiiviemme yhteisöllisyyteen ja sen vahvistamiseen, jotta heillä riittäisi intoa huolehtia kaikista teistä jäsenistämme, olipa sitten kyseessä vaikkapa tapahtumat tai edunvalvonta. Perinteisten aktiivitapahtumien rinnalle on tarkoitus tuoda ainakin yksi alkoholiton aktiiveille suunnattu tapahtuma.

Alkaako kuulostamaan siltä, että aktiivitoiminta voisi sittenkin kiinnostaa, mutta syyskokouksessa ja järjestätymiskokouksessa jäi ilmotautumatta mukaan? Ei hätää, aktiivitoimintaan voi lähteä mukaan milloin vain vuoden aikana. Tiimeihin voi liittyä mukaan tai Telegramin kanavalla tkt-aktiivit seurata, voisiko jonnekin tulla ihan muuten vain nakkeilemaan. Lisää voit kysellä esimerkiksi tutulta aktiivilta, hallituslaisilta tai tuolta edellä mainitulta aktiivikanavalta.

Hyvää kevättä toivottaen
puheenjohtajanne
Mari Karlsson

Alumni interviews

Sean Weber

In this series we'll interview TKO-äly alumni and get to know where people are now. If you know someone you'd like to see interviewed, let us know! Sen a message to paatoimittaja@tko-aly.fi

What made you want to study computer science originally?

When you take the SATs, you get a list of subjects you might major in in college. There's of course also an option for "I don't know yet". As a teenager, I liked computers and I liked science, so I picked from the list what sounded most appealing - computer science. It turned out to be a pretty good decision.

How did you end up going to graduate school in Finland?

I was on vacation and traveling throughout Europe. I had heard about the computer science program in Helsinki because that's where Linux was created. I'd also heard the program was one of the best in the world. While in Helsinki, I saw an ad for the program in the University metro tunnel in Kaisaniemi. I went back to the US and decided to apply - I figured getting a master's degree would be good for my career. They sent me a file with programming questions to solve as a kind of an entrance exam and I passed.

What was your favorite part of studying at the University of Helsinki?

I enjoyed the distinct kind of student life here in general - going to Klusteri, celebrating vappu etc. Things you don't really see in America.

Tell us a fond memory of your student life.

The first year I was here, we celebrated the Finnish Independence Day and went to the students' march with the torches. That was really fun. I also went to the KJYR cruise to Sweden. There were a lot of international students, and we had a lot of fun talking about our countries, getting drunk and being confused about daylight savings. And then waking up the next morning and not really wanting to go to Stockholm at all.

What do you do nowadays, and how did you get there?

I'm working as a data engineer at a Finnish start up Cambri in Kamppi. When I was still studying, I worked as a research assistant and a company affiliated with the professor I was working with hired me as an AI/machine learning engineer. Then I worked for F-secure for a while. The company I work at currently specializes in using AI and machine learning for market research. My work is help with developing, maintaining and deploying our ML models at scale, also making sure that they're giving valid results and have high uptime.

What advice would you like to give to the computer science students reading this?

I would highly suggest working as a research assistant while studying, because it gives you a lot of experience and opens many doors. It teaches you about the more practical aspects of doing research that you might not learn in a classroom, and it's also a good starting point to your thesis.

Kysy virkaillijalta

Tarjosimme tilaisuuden kysyä anonyymisti ja nämä google formsin heldelemät välitettiin viiveettä virkaillijachattiin. Tässä virkaillijoiden vastaukset ja vastaamattomuudet.

Milloin Tekiksen merch game > tai vähintäänkin >= kuin Matrixilla ?
(Colleget , kangaskassit yms)

Lassi Koistinen
kyllä se kohta kohentunee mut en ole vastaava joten en vastaa

Lisää tuotteita ollaan tilaamassa, mutta Matrixin tuntien siellä ollan samoissa puuhissa, joten rajan jolloin Tekis > Matrix määrittäminen on tehtävä, johon ehkä Matrixilta löytyisi enemmän osaamista.

Missä on klusteripeli aka klusterin tähti aka tekiksen lautapeli?

Kysymys kohtasi virkaillijachatisa vain hiljaisuutta, mutta joihinkin kysymyksiin itse löydetty ratkaisu onkin paras.

Miltä kuulostaa yhden käden taputus?

Eetu Raunio
yhden käden taputuksen onnistuminen riippuu yhden tähden määrästä veressä

Pari päivää kaiken tämän jälkeen päätoimittaja laahusti tarkistamaan kyselylomakkeen ja sieltä paljastui virkaillijoille välitetyn kysymyspatterin jälkeen ilmestynyt:

Olinko eka kysymys?

Valitsemme päivittäin tietoisesti tai tiedostamatta kymmeniätuhansia kertoja.

Kummalla jalalla laskeudumme sängystä?

Mitä pistämme päälle?

Mitä syömme ja milloin?

Jäämmekö vai lähdenmekö?

Osan näistä olemme löytäneet, osan oppineet, osaan pakotettu, osan teemme vain koska haluamme.

Joskus jätämme valitsematta, joskus emme näe valitsemattomuutta vaihtoehtona.

Osaa emme kadu, osaa kadumme jälkikäteen ja osaa etukäteen.

Miksi toistuvasti valitsemme itseämme vastaan, vaikka "tiedämme" sen olevan meille turmiollista?

Syömme ruokia allergioista huolimatta,

juomme tuopin liikaa juottoloissa,

teemme liian pitkiä työpäiviä,

vietämme aikaa satuttavassa seurassa ja puristavissa kengissä.

Valitsemme edes, vai onko se vain vääjäämättömältä suojaava illuusio?

Miten erottaa, minkä on itse valinnut, minkä toinen on valinnut ja mikä vain tapahtuu?

Mikä on Se, joka saa meidät valitsemaan yhden toisen yli?

Jokin ohjaa, arvioi ja valitsee.

Kokemus ainakin auttaa, mutta onko valintamme aina aistimaamme ja oppimaamme perustuvaa?

Puhdas äly ei myöskään tuota meille valintaa, ellemme valitse jotain mieluista päämäärää, johon järkemme voi meidät ohjastaa.

Kirouksemme ja siunauksemme on kykymme elää menneisyydessä tai tulevaisuudessa nykyhetken sijaan.

Kykymme kuvitella maailmoja ja tuoda niiden palasia tänne. Voimme (tiettyyn pisteeseen asti) vaikuttaa liikkeisiimme kolmessa ulottuvuudessa, mutta osaamme nähdä ja navigoida korkeammassakin ulottuvuuksissa.

Silti kaadamme puumme ja kirjoitamme niiden raadoille viimeisellä sovinnaisella hetkellä tekstejä, vain heittääksemme ne paperinkierrätykseen nopean tarkastelun jälkeen.

Valitsemme sulkea silmämme, jotta meidän ei tarvitsisi valita eri tavalla.

Vietämme vuodessa kymmeniä tunteja, kenties päiviä, haahuillen hypertodellisissa valintaparatiiseissa. Valitsemme vain valitsemisen ilosta ja valitsemme vaihtaa palasia elämistämme jatkaaksemme tätä valintojen kierrettä.

Valitsemme avata ovia, joita ei ole tarkoitettu avattaviksi.

Valitsemme mennä korkeimmille huipuille ja ahtaimpiin koloihin.

Valitsemme tavoitella sitä, mitä emme voi saavuttaa, vaikka tiedämme, että sekään ei tyydyttäisi kaikkia halujamme, vaan haluamme sen jälkeenkin jotain vieläkin voimakkaammin.

Silti valitsemme jatkaa valitsemista.

Mikko Halmela,
Helsinki, 23:57 20.2.2023

Kirja-arvostelu
Ella-Maria Heinonsalo

Chen Qiufan Jättömaa

★★★★★

Chenin vahva esikoisromaani huutaa huomaamaan yhden tulevaisuutemme suurimmista haasteista

Kuva: Lin Yi'an, Wikimedia commons

"Jäte on kuin hirttosilmukka, jonka olemme sitoneet oman kaulamme ympärille. Mitä tiukemmalle sen vetää, sitä vaikeampi on hengittää, mutta jos sen antaa löystyä, silloin putoaa ja syvälle."

Läheisessä tulevaisuudessa yhdysvaltalainen Scott Brandle matkaa hämäräperäisen kierrätysriityksen edustajana Kiinan - ja varmaankin koko maailman - saastuneimpaan paikkaan, Piisaarelle. Saarella, jossa ympäröivästä merestä pyydettyjä kaloja ei kannata syödä ja ilmaa hengittää ilman suodatinta, ihmiset elävät kahdessa kastissa: on kantaväestöä, ja sitten on jätteistä likaantuneita ja sairastuneita, omisa oloissaan eläviä siirtotyöläisiä. Jäteväkeä. Brandlen tuliksi palkattu Chen Kaizong tutustuu jätteidenkäsittelijä Mimiin, joka houkuteltiin saarelle lupauksilla hyvästä työstä ja helposta rahasta. Vastassa oli

kuitenkin vain muovia, kemikaaleja ja myrkyä - savua, syöpymistä ja sairautta. Saarella tavanomaisen syövän sijaan Mimi sairastuu kuitenkin johonkin tuntemattomaan ja suureen, mikä uhmaa saaren ja koko ihmiskunnan järjestystä.

Chen Qiufanin esikoisromaani Jättömaa (2013) on kiehtova sekoitus dystooppista maisemaa, kiinalaista klaanijärjestystä, sci-fiä sekä suoranaista luokka-agitaatiota. Tapahtumien kenttänä toimiva fiktiivinen Piisaari heijastaa Shantoun prefektuurissa - mistä Chen on itse kotoisin - sijaitsevaa rannikkokaupunki Guiyua, joka on todellisuudessa yksi maailman merkittävimmistä elektroniikan "kierrätyskeskuksista". Kaupungissa käsitellään vuosittain yli miljoona tonnia elektroniikkaromua, josta suurin osa tulee länsimaista. Kasvava osa tosin myös peräisin Kiinan omasta, nousukau-

desta ja kulutuksen kasvusta pitkään nauttineesta taloudesta.

Teos saavuttaa hyvin sen, minkä voi katsoa olevan sen tavoite – se herättää ajattelemaan vaarallista jätettä. Tarinassa teknologia on edistynyt huomattavasti omaamme verrattuna, suuri osa jätteestä mitä saaren siirtotyöläiset käsittelevät on peräisin ihmiskehoa parantelevista proteeseista ja virtuaalidellisuutta tuottavista laitteista. Perusajatus on kuitenkin sama jo nyt – hyväosaiset kuluttavat ja heittävät pois jätteenä vaarallista elektroniikkaa, jota on hankala kierrättää. Kuka maksaa lopullisen hinnan siitä, että mukavasti elävä keskiluokka ostaa parin vuoden välein uuden puhelimen/läppärimen/tabletin/television/näytön/minkä tahansa elektronisen laitteen? Kirjassa kritisoidaan myös uudenlaista kierrätyksen imperiaalisuutta, missä länsimaiset yritykset tarjoavat köyhemmille maille ratkaisuja ongelmiin, jotka samaisten länsimaiden kuluttajat ovat itse luo-
neet ylikulutuksella.

Vaikka Chenin tyyli on taidokasta ja eläväistä, osa teoksen kielellisistä aspekteista jättää kylmähökösi. Suurimpana kielellisenä syntinä voi pitää vertausten jatkuvaa tykitystä – hyperboliaan taipuvainen voisi jopa arvella kirjassa yleisimmän esiintyvän sanan olevan ”kuin”. Samoin latteat, ajankohdallisesta ambivalenssista irti repäisevät intertekstuaaliset viittaukset osuvat jatkuvasti silmään. Jotkut viittauksista toimivat erinomaisesti, kuten esimerkiksi Piisaareen saapumisen liittäminen Danten Helvetin tervehdyslauluun, mutta irrallisten viittausten eri alojen merkkiteoksiin voi katsoa paljastavan tietynlaista

kielellistä laiskuutta: viittaaminen muiden rakentamiin kulttuurisiin symboleihin ja representaatioihin lienee helpompaa kuin niiden rakentaminen itse.

Kokonaisuutena kirja on ajatuksia herättävä, ajoittain erittäin ahdistava huomion kohdistus synnyttämämme jätteen ja sen kierrätyksen problematiikkaan. Tekstissä on voimakas luokkakritiikki ja kapinahengen kytemään sytyttävän sorron vire. Jos on täysin loogisen, teoriasa mahdollisen ja läpi selitetyn sci-fin ystävä, kirja ei välttämättä ole suuri hitti – sen tieteisaspekti vaatii melko lailla epäilyksestä pidättyymistä ja tarinaan eläytymistä. Jännitteinen asetelma, eloisa kieli ja mielenkiintoiset henkilökemiat ja suhteet kuitenkin vievät mukanaan, ja kirjaa voi hyvillä mielin suositella etenkin dystooppisten kuvausten ystäville sekä kiinalaisesta kulttuurista kiinnostuneille.

Chen Qiufan - Jättömaa
389 s.

Julkaistu: 2013

Käännös: Rauno Sainio 2021

Kustantaja: Aula & Co.

Suuri eineshodarivertailu

Sami Sidoroff

Kello on noin 2 aamuyöllä. Nälkä on kova, eikä jääkaapissa ole muuta kuin margariinipaketti ja puoliksi juotu fisupullo. Taskut ammottavat tyhjiyttään, joten ruokaakaan ei kehtaa tilata. Kävelymatkan päässä kuitenkin hohtavat lähikaupan suuret valaistut numerot "24h". On siis aika matkata läpi lumen ja hangen hakemaan maukasta eineshodaria. Kaupassa kuitenkin huomaat, että näitähän on aika montaa eri lajiketta ja hintaeroakin on huomattavasti. Kuinka voi valita näistä kaikista sen maukkaimman ja hintalaatusuhteeltaan parhaimman hodarin? Sen sijaan, että tekisin matematiikan laskuharjoituksia, matkustan Arabia-kauppakeskukseen ostamaan joka ikisen säilöntäaineilla täytetyn nakkisämpylän, sekä arvostelen niistä jokaisen objektiivisesti oikeilla mielipiteilläni.

Approiltuani läpi kauppakeskuksen, käteeni tarttui viisi erinäköistä- ja kokoista nakkia niihin kuuluvien sämpylöiden kera. Valitettavasti on löytänyt yhtäkään kasvisvaihtoehtoa (shame on you ruokakaupat), joten saamme tyytyä siihen, mitä haaviin tuli.

Pirikka
1.19 €
★★★

Aloitetaan kaikkien rakastamalla Pirkalla. Pakkaus näyttää juuri siltä, miltä Pirkan luulisikin näyttävän. Oikea kuva oikeasta tuotteesta ilman mitään kummempia efektejä tai väreillä leikittelyä. Itse sisältö on myös rehellinen, kaksi sämpylää pitkin poikin pakkausta ja nakki siellä jossain. Nakin koko on miellyttävä ja se kurkkii sämpylöiden molemmista päistä. Makuelämys on erittäin keskinkertainen, mutta solid näin einestuohteeksi. Taattua pirkkalaatua.

Rainbow:
0.79 €
★★★★

Listan toiseksi halvin tuote. Pakkaus säväyttää herkullisen näköisellä nakkisämpylällä, tähtösillä ja suurella fontilla. Pakkauksen avattuani luulin tullee ryöstetyksi, missä on nakki? Sämpylöiden välistä paljastuu mitättömän pieni, mutta hieman paksumpi prosessoitu pötkylä. Mikron jälkeen sämpylä on erittäin pehmeää ja plussat siitä ettei se kovettunut, niin kuin jossain sämpylöissä on ollut tapana käydä. Maku sen sijaan yllättää, nakki on mukavan lihaisa ja pienesti maustetun oloinen. Halvemman puoleiseksi sämpyläksi tämä oli erittäin wörtti ostos.

Koskikylä
0.75 €
★★★

Seuraavaksi listan halvin nakkisämpylä Lidlistä. Pakkaus on jotain Pirkan ja Rainbow:n väliltä. Keskiuuri fontti, kunnon kuva tuotteesta sekä punainen väritys. Lisäpisteet pienistä ympäröivistä keittiövälineistä. Sämpylät ovat jälleen pehmeitä mikron jälkeen ja nakki on hieman Pirkkaa pienempi, mutta kuten vanha sanonta kuuluu "Ei se nakin koko, vaan se miltä se maistuu". Mausta puheenollen, se muistuttaa hämmästyttävän paljon HK:n grillimakkaraa. Tämä nakkisämpylä on makumatka suoraan mökin kaasugrillin ääreen. Aika 2.5/5.

Atria
1.59 €

Halvimhasta sämpylästä toiseksi kalleimpaan. Ulkokuoren graafinen suunnittelu muistuttaa Pirkkaa. Nakkisämpylä on ehkä vähän clipart -tyylinen. Tämän hintaiselta tuotteelta odottaisin jotain hitusen tasokkaampaa, mutta mayhaps kaikki raha on injektoitu itse suuhunpantavaan? Sisältä paljastuu selvästi pisin nakki tähän mennessä, sitä kelpaa ihastella. Maku on toisaalta pieni pettymys, sillä se jakaa selvästi saman DNA:n Pirkan kanssa ollessa samalla mittänsanomaton. Atrian nakkisämpylä on selvästi enemmän vain alusta mausteille, kuin oma makuelämyksensä.

HK Naughty
BRGR
2.99 €

Viimeisimpänä ylivoimaisesti kallein eineshodari, jonka kaupasta löysi. Tällaisena Naughty BRGR enjoyerina odotan tätä innolla ja mielenkiinnolla. Paketti suorastaan huokuaa "olen kallis ja olen laadukas" -mentaliteettia tummilla väreillään ja logoillaan. Sisältä paljastuu tummemman puoleinen sämpylä sekä täplikäs nakki. Lisäksi pakkauksen mukana tulee umamiketsuppia, mikä varmasti osittain nostaa hintaa. Mikron jälkeen tämä kappale napsahtaa mukavasti suussa, tämähän on hintansa väärti! Tätähän syö jopa mielellään. Tosin unohdin jo tyystin umamiketsupin tätä syödessä kun maistui turhankin hyvin, mutta luotan siihen että on varmasti maukasta myös sen kanssa. Jos yöllinen himo yllättää, eikä tahdo käydä rautatieaseman nakkioskilla kokeilemassa onneaan, niin tätä mussuttaisin mielelläni kotona lämpimässä. Tällä hinnalla tosin saisi lähes neljä Rainbow:n nakkisämpylää.

Mitä makuun tulee, HK:n Naughty BRGR vie voiton, tosin se on myös listan hintavin nakki. Hintalaatusuhteeltaan voimakkain kandidaatti on Rainbow:in pieni, mutta maistuva pötkylä.

Mitä tästä vertailusta jäi käteen? Syökää rakkaat ihmiset myös oikeaa ruokaa :D